

Sygn. akt III RC 207/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich: A. I. (1) i K. I., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego – matkę E. L. (poprzednie nazwisko: I.)

przeciwko Z. I.

o podwyższenie alimentów

I. Uchyła wyrok zaoczny tutejszego Sądu z dnia 18 grudnia 2014 r. sygn.. akt: III RC 539/14,

II. Podwyższa – poczynając od dnia 22 października 2014 r. – wysokość alimentów, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2013 r. sygnatura akt: VII C 449/13 od pozwanego Z. I. na rzecz córek: A. I. (1) urodzonej dnia (...) z kwoty 500 (pięćset) złotych do kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie oraz na rzecz K. I. urodzonej dnia (...) z kwoty 500 (pięćset) złotych miesięcznie do kwoty 600 (sześćset) złotych miesięcznie, łącznie z kwoty 1.000 (jeden tysiąc) do kwoty 1250 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich powódek – E. L. (poprzednie nazwisko I.) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

III. W pozostałej części powództwo oddala,

IV. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

V. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

VI. Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

E. I. w dniu 22 października 2014 r. w imieniu małoletnich A. I. (1) i K. I. wniosła do tutejszego Sądu powództwo o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego Z. I. na rzecz małoletnich A. I. (1) i K. I. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie VII C 449/13 z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, łącznie 2000 zł miesięcznie płatnych do rąk matki E. I. do dnia 10 – tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu podała m.in., iż małoletnie A. I. (1) i K. I. są córkami E. I. i Z. I.. Ich rodzice są po rozwodzie. Małoletnie mieszkają z matką. Od sierpnia 2014 r. alimenty ściągane są przez komornika. Koszty utrzymania małoletniej A. I. (1) wynoszą 3706,92 zł, a K. I. 3393,92 zł. Starsza córka cierpi na (...), młodsza również wykazuje objawy(...). Cierpi na(...)i jest pod kontrolą lekarską. Obie trenują w klubie sportowym, jeżdżą na obozy sportowe, muszą mieć specjalistyczne obuwie do ćwiczeń. Starsza córka ma zdolności językowe, powinna chodzić na lekcje języka angielskiego i niemieckiego. Młodsza ma trudności w nauce i wymaga korepetycji z historii, matematyki i polskiego. Matka powódek pracuje i zarabia 1250 zł miesięcznie. W utrzymaniu dzieci pomaga jej rodzina i znajomi. Powódka nie wie, w jakiej dokładnie wysokości dochody osiąga pozwany. Pozwany jest osobą zdrową, młoda i pełnosprawną (k. 3-7).

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie III RC 539/14 Sąd Rejonowy w Pruszkowie podwyższył alimenty od Z. I. na rzecz małoletnich córek A. I. (1) i K. I. z kwoty po 500 zł miesięcznie, łącznie z kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, łącznie do kwoty 2000 zł miesięcznie (k. 112-113).

W dniu 23 marca 2015 r. Z. I. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 w sprawie III RC 539/14, pozwany złożył jednocześnie sprzeciw od wyroku zaocznego, domagając się uchylenia wyroku zaocznego i oddalenia powództwa w całości (k.126-130).

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie przywrócił pozwanemu Z. I. termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 18 grudnia 2014 r. (k. 154).

E. I. w toku całego postępowania popierała powództwo i do chwili zamknięcia rozprawy wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty po 1000 zł miesięcznie, łącznie 2000 zł miesięcznie (k. 110, k. 207, k. 253, k. 258, protokół k. 260)

Pozwany Z. I. nie uznał powództwa i w toku całego postępowania do chwili zamknięcia rozprawy wносиł o jego oddalenie w całości (k. 126, k. 207, k. 253, k. 258, protokół k. 260).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. I. (1) urodzona dnia (...) w W. i K. I. urodzona dnia (...) w W. pochodzą ze związku małżeńskiego E. I. i Z. I. rozwiązanego przez rozwód.

Alimenty od Z. I. na rzecz małoletnich A. I. (1) i K. I. zostały ustalone po raz ostatni wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie VII C 449/13 na kwotę po 500 zł miesięcznie na każdą z nich, łącznie 1000 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 13 września 2013 r.

Małoletnia A. I. (1) w dacie orzekania rozwodu miała (...) lat, uczęszczała do gimnazjum. Miała problemy ze skórą.

Obecnie A. I. (1) ma(...)lat, uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego im. (...)w P.. (...) rodziców kosztuje 150 zł. Trenuje w klubie sportowym (...), składka członkowska wynosi 50 zł miesięcznie. Jest (...), cierpi na(...). Pozostaje pod opieką lekarską, wymaga stosowania specjalnych mydeł i środków do pielęgnacji skóry oraz okresowo maści. W 2014 r. wyjechała na obóz organizowany przez klub sportowy, którego koszt wyniósł 950 zł oraz na obóz młodzieżowy, którego koszt wyniósł 2160 zł. W sierpniu 2014 r. była razem z siostrą na obozie koszykarskim, którego koszt wyniósł 2580 zł. Ma sporadyczny kontakt z ojcem. Pracowała u niego i otrzymała z tego tytułu kwotę 900 zł.

Koszty utrzymania dziewczynki wynoszą około 1300 zł miesięcznie, w tym wyżywianie 500 zł, koszty utrzymania mieszkania 250 zł na jedną osobę w czteroosobowej rodzinie małoletniej, wydatki związane z (...)150 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, odzież i obuwie 100 zł, wydatki szkolne 50 zł, rozrywka 50 zł, zajęcia w klubie sportowym 50 zł, wyjazdy 100 zł.

Małoletnia K. I. w dacie orzekania rozwodu miała (...) lat, uczęszczała do szkoły podstawowej.

Obecnie K. I. ma niespełna(...)lat, uczęszcza do gimnazjum. Ma trudności z nauką, potrzebuje pomocy w formie korepetycji, których koszt wynosi około 150 zł miesięcznie. Ma(...), zalecany jest jej regularny wysiłek fizyczny. Trenuje w klubie sportowym (...), składka członkowska wynosi 50 zł miesięcznie. Wyjechała na zieloną szkołę, której koszt w 2014 r. wyniósł 323 zł, a w 2015 r. 475 zł oraz na obóz organizowany przez klub sportowy, którego koszt wyniósł 1290 zł. Była razem z siostrą na obozie koszykarskim, którego koszt wyniósł 2580 zł. Ma bardzo dobry kontakt z ojcem, po rozwodzie okresowo przebywała pod jego opieką, obecnie bywa u niego od piątku do niedzieli oraz spędza dni wolne od nauki.

Koszty utrzymania dziewczynki wynoszą około 1200 zł miesięcznie, w tym wyżywianie 400 zł, koszty utrzymania mieszkania 250 zł na jedną osobę w czteroosobowej rodzinie małoletniej, środki czystości i kosmetyki 50 zł, odzież i obuwie 80 zł, wydatki szkolne 50 zł, rozrywka 50 zł, korepetycje 150 zł, zajęcia w klubie sportowym 50 zł, wyjazdy 100 zł.

E. L. (poprzednio I.) w dacie orzekania rozvodu miała 39 lat. Zatrudniona była w Firmie Handlowej (...) T. W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem 1600 zł brutto, 1186,38 zł netto. W 2012 r. ze stosunku pracy wykazała przychód w kwocie 19110,83 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawiła na kwotę 1668,72 zł, a dochód na kwotę 17442,11 zł. Mieszkała z córkami w P.. Poza córkami A. i K. nie miał innych dzieci.

Obecnie E. L. (poprzednio I.) ma 41 lat, z zawodu jest (...), jest (...), ma egzamin państwowy. Pozostaje w nieformalnym związku. Mieszka z córkami i partnerem w tym samym mieszkaniu o powierzchni 48 m^{((2))}, w którym zamieszkiwali w dacie orzekania rozvodu, które stanowi jej własność. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 1000 zł miesięcznie, w tym czynsz 715 zł, energia 150 zł, gaz 50 zł, telewizja kablowa 49 zł. Jest zatrudniona w tej samej firmie, w której pracowała w dacie orzekania rozvodu za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1700 zł brutto, około 1255 zł netto miesięcznie, jest w trakcie wypowiedzenia umowy o pracę, okres wypowiedzenia upłynie w dniu 30 listopada 2015 r. Rozwiązanie umowy nastąpiło z powodu likwidacji stanowiska pracy. W 2013 r. ze stosunku pracy wykazała przychód w kwocie 19200 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawiła na kwotę 1668,72 zł, a dochód na kwotę 17531,28 zł. W 2014 r. ze stosunku pracy wykazała przychód w kwocie 20400 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawiła na kwotę 1668,72 zł, a dochód na kwotę 18731,28 zł. Jest ogólnie zdrowa. Nie posiada zadłużenia. Nie ma oszczędności. Posiada samochód osobowy marki T. z 2003 r. o wartości około 15.000 zł. Poza małoletnimi córkami nie ma innych osób na utrzymaniu. Jej partner zarabia około 2500-2800 zł i pomaga jej finansowo, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny w kwocie 500 zł miesięcznie.

Z. I. w dacie orzekania rozvodu miał(...)lat. Prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie (...), z której w 2012 r. wykazał przychód w kwocie 83337,68 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawił na kwotę 63969,66 zł, a dochód na kwotę 19368,02 zł. Poza córkami A. i K. nie miał innych osób na utrzymaniu. Utrzymywał kontakty osobiste z dziećmi.

Obecnie Z. I. ma (...) lata, od dnia 9 sierpnia 2014 r. pozostaje w związku małżeńskim z A. I. (2). Mieszka z żoną, jej dwunastoletnią córką i ich wspólnym dzieckiem urodzonym dnia (...) w miejscowości R. w domu jednorodzinnym o powierzchni 120 m^{((2))}, wybudowanym ze środków pochodzących z kredytów zaciągniętych przez małżonków oraz ze sprzedaży mieszkania należącego do A. I. (2) położonego w P., w którym okresowo zamieszkiwali. Budynek mieszkalny jest położony na działce stanowiącej własność Z. I., którą zakupił około dwa lata temu. Koszty utrzymania nieruchomości wynoszą około 600 zł miesięcznie, w tym energia 250 zł, śmieci 63 zł, Internet 59 zł, wywóz nieczystości 230 zł. Z. I. nadal prowadzi działalność gospodarczą, zatrudnia jednego pracownika. W 2013 r. z tej działalności wykazał przychód w kwocie 120598,66 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawił na kwotę 90009,30 zł, a dochód na kwotę 30589,36 zł. W 2014 r. wykazał przychód w kwocie 135752,45 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawił na kwotę 95791,67 zł, a dochód na kwotę 39960 zł. Zaciągnął z żoną kredyt hipoteczny na okres 15 lat w kwocie 120.000 zł, który jest spłacany w miesięcznych ratach po około 940 zł. Ma zaległości w zapłacie alimentów na rzecz córek, toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Leczy się u(...), ma kłopoty ze (...). Posiada dwa piętnastoletnie samochody. Utrzymuje częste kontakty osobiste z córką K., która w okresie do września 2013 r. do lutego 2014 r.

mieszkała razem z nim, a obecnie przebywa u niego w każdy weekend i inne dni wolne, z córką A. spotyka się rzadko. Zapłacił za zieloną szkołę córki K., był z nią u ortopedy, zapłacił za badania i lekarstwa. Zapłacił za jej obóz, dokonał zakupu butów dla niej. Poza córkami ma jeszcze na utrzymaniu dziesięciomiesięczne dziecko. Jego żona obecnie przebywa na urlopie i otrzymuje kwotę 2500 zł miesięcznie. A. I. (2) poza ich wspólnym dzieckiem ma na utrzymaniu dwie córki, jedna z nich mieszka z nimi, na drugą ma zasądzone alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie. Sprzedała mieszkanie i samochód. Zaciągnęła pożyczkę u pracodawcy na kwotę 15.000 zł, której rata miesięczna wynosi 450 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia k. 9-10, dowód wpłaty k. 24, potwierdzenie przelewów k. 25, k. 30-59, k. 74-79, k. 197-199, k. 244, faktury VAT k. 26-29, k. 60, k. 64-66, k. 80, k. 203-204, zaświadczenia lekarskie k. 61-62, zaświadczenia k. 71-72, zawiadomienie k. 73, zeznanie o wysokości dochodu Pit – 37 k. 81-87, kopię książki przychodów i rozchodów k. 132-149, k. 219-220, kopię informacji o opłatach lokalowych k. 150, decyzja k. 202, informacja o wysokości dochodu Pit B k. 221-222, zaświadczenie k. 232, zeznanie o wysokości dochodu Pit – 37 k. 233-240, kopię rozwiązania umowy o pracę k. 241, zeznania świadka A. D. k. 208-209, protokół k. 211, zeznania świadka M. J. k. 253-254, protokół k. 259, zeznania świadka J. P. k. 254, protokół k. 260, zeznania świadka A. I. (2) k. 255-256, protokół k. 260, zeznania E. L. (poprzednio: I.) w charakterze strony k. 256-257, protokół k. 260 i k. 207-208, protokół k. 211, zeznania Z. I. w charakterze strony k. 257-258, protokół k. 260 i k. 208, protokół k. 211, kopię zaświadczenia k. 21 akt VII C 449/13, zeznanie o wysokości dochodu Pit B k. 25-28 akt VII C 449/13, zeznanie o wysokości dochodu Pit – 36 k. 29-34, kopię książki przychodów i rozchodów k. 38-49 akt VII C 449/13, wyrok k. 54 akt VII C 449/13.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie rozliczenia kosztów utrzymania powódek i nie dał im wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła innymi dowodami powyższego zestawienia, wręcz przeciwnie z przesłuchania przedstawicielki ustawowej nie wynikało, by wskazane w formie pisemnej kwoty były faktycznie zasadne we wskazanych wysokościach.

Przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódek, pozwanego i świadków były w przeważającej większości wiarygodne. Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki na córki są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym z wyżej już wskazanych względów oraz w części określającej, iż nie ma pracy, albowiem są sprzeczne z zeznaniami świadka M. J. i złożoną przez przedstawicielkę ustawowa kopią wypowiedzenia umowy o pracę. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, iż osiąga dochody w kwocie 1000 zł miesięcznie i świadka A. I. (2), iż pozwany praktycznie nie osiąga dochodów i pozostaje na jej utrzymaniu, albowiem są nielogiczne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.

Sąd postanowił nie uwzględniać wniosku dowodowego pozwanego o przesłuchanie małoletnich powódek, albowiem okoliczności sporne zostały w ocenie Sądu dostatecznie wyjaśnione i w tym stanie rzeczy dopuszczenie zawnioskowanego dowodu było zbędne i prowadziłyby jedynie do przedłużania procesu. Ponadto w ocenie Sądu przesłuchanie małoletnich było nieuzasadnione z uwagi na ich dobro.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpatrywanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od Z. I. na rzecz małoletnich córek A. I. (1) i K. I. została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie VII C 449/13 na kwotę po 500 zł miesięcznie na każdą z nich, łącznie 1000 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 13 września 2013 r.

Dla oceny zasadności roszczenia należało zatem ustalić, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która pozwalałaby na uwzględnienie powództwa.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich A. I. (1) i K. I.. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

W ocenie Sądu w rzeczonym okresie usprawiedliwione potrzeby powódek uległy zwiększeniu, choć nie w takim zakresie, w jakim wskazuje ich matka. W dacie orzekania rozwodu A. I. (1) uczęszczała do gimnazjum, obecnie jest już uczennicą szkoły średniej, K. I. uczęszczała do szkoły podstawowej, teraz chodzi już do gimnazjum. Dziewczynki rozpoczęły już zatem kolejne etapy ich edukacji. W rzeczonym okresie pojawiły się nowe wydatki związane z uczęszczaniem przez nie na zajęcia do klubu sportowego, małoletnie wyjeżdżały na obozy. Odnośnie A. I. (1) wzrosły wydatki na środki czystości i kosmetyki, albowiem nasiliły się u niej (...), zaś K. I. z uwagi na trudności w nauce wymaga korepetycji. Dziewczynki wyjeżdżają na obozy, ale ich matka nie wykazała, iż są to coroczne wyjazdy. Wszelkie złożone przez nią faktury dotyczące wyjazdów pochodzą z lata 2014 r. I dlatego też biorąc pod uwagę powyższe oraz okoliczność, iż ojciec partycypował w tych kosztach Sąd przyjął, iż kwota 100 zł miesięcznie winna być kwotą wystarczającą na zabezpieczenie ich potrzeb w tym zakresie.

W rozpoznawanej sprawie E. L. (poprzednio I.) początkowo (w pozwie) miesięczne koszty utrzymania córki A. I. (1) oszacowała na kwotę przekraczającą 3700 zł miesięcznie, a K. I. na kwotę przekraczającą 3300 zł miesięcznie, następnie na rozprawie w dniu 05 sierpnia 2015 r. (k. 208) określiła wydatki na córkę A. I. (1) na kwotę około 2400 zł miesięcznie, a na córkę K. I. na kwotę 1800 zł miesięcznie, ostatecznie na rozprawie w dniu 13 października 2015 r. podnosiła, iż koszty utrzymania starszej córki wynoszą około 3000 zł miesięcznie, a młodszej 2700-2800 zł miesięcznie (k. 256). Sporządziła zestawienie wydatków mających obrazować ponoszone przez nią koszty (k. 11-22), które Sąd ocenił negatywnie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota wskazana przez matkę powódek jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom ich utrzymania. W okresie będącym przedmiotem zainteresowania nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności, które skutkowałyby aż takim wzrostem kosztów utrzymania dziewczynek, tym bardziej, iż od daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do dnia wytoczenia powództwa upłynęło jedynie nieco ponad rok czasu. Matka powódek nie wykazała, iż faktycznie ponosi koszty utrzymania córek we wskazanej przez siebie wysokości. Ponadto rozbieżności w wskazywanych przez nią kwotach w toku procesu dodatkowo uzasadniają przekonanie, iż zestawienie pisemne jest niewiarygodne i nie może stanowić w żadnej mierze podstawy do ustalenia miesięcznego kosztu utrzymania powódek. Sąd koszty utrzymania A. I. (1) i K. I. ocenił zatem przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego oraz przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do ich alimentacji. Te kryteria nie pozwoliły na przyjęcie, iż kwota wskazana przez E. L. (poprzednio I.) odpowiada usprawiedliwionym potrzebom jej córek.

Reasumując, ten wątek w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniej A. I. (1) kształtują się obecnie w granicach kwoty około 1300 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się następujące wydatki: wyżywianie 500 zł, koszty utrzymania

mieszkania 250 zł na jedną osobę w czteroosobowej rodzinie małoletniej, wydatki związane z (...)150 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, odzież i obuwiu 100 zł, wydatki szkolne 50 zł, rozrywka 50 zł, zajęcia w klubie sportowym 50 zł, wyjazdy 100 zł. Koszty utrzymania zaś K. I. są nieco niższe, także z racji różnicy wieku, i oscylują w granicach kwoty około 1200 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się następujące wydatki: wyżywianie 400 zł, koszty utrzymania mieszkania 250 zł na jedną osobę w czteroosobowej rodzinie małoletniej, środki czystości i kosmetyki 50 zł, odzież i obuwiu 80 zł, wydatki szkolne 50 zł, rozrywka 50 zł, korepetycje 150 zł, zajęcia w klubie sportowym 50 zł, wyjazdy 100 zł. I to, oczywiście tylko w pewnym zakresie, uzasadniało uwzględnienie powództwa.

W sprawie brak jest także, uzasadniającej podwyższenie alimentów w większym zakresie, zmiany w sytuacji przedstawicielki ustawowej powódek. E. L. (poprzednio I.) obecnie osiąga nieco wyższe dochody niż w dacie orzekania rozvodu. Jest ogólnie zdrowa i nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Wprawdzie w dniu 13 października 2015 r. złożyła kopię rozwiązania umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2015 r., z którego wynika, iż okres wypowiedzenia umowy upływie w dniu 30 listopada 2015 r., a zatem na dzień zamykania rozprawy matka powódek bezspornie pobierała jeszcze wynagrodzenie ze stosunku pracy, którego wykazywana wysokość w ocenie Sądu nie determinuje jej możliwości zarobkowych. Nie sposób bowiem przyjąć, iż (...) z wieloletnim stażem zarabia 1700 zł brutto miesięcznie. Niezależnie jednak od tej oceny należy wskazać, iż matka powódek posiada takie umiejętności i doświadczenia, które pozwalają jej na znalezienie, o ile już takowego nie znalazła, kolejnego zatrudnienia i osiąganie dochodów w wysokości znacznie wyższej od tych, które dotychczas formalnie wykazywała.

Trzeba także zawsze pamiętać, iż wysokość obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego Z. I. w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przy czym przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany nadal prowadzi własną działalność gospodarzą w zakresie (...), która przynosi mu dochody, które jak wynika ze złożonych przez niego dokumentów wzrastają, w 2013 r. wykazał dochód w kwocie 2500 zł miesięcznie, a w 2014 r. 3300 zł miesięcznie. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala przyjąć, iż Z. I. osiąga dochody w kwocie około 1000 zł miesięcznie. Kwota ta bowiem nie pozwoliłaby mu na wywiązywanie się z zaciągniętych zobowiązań. Niewątpliwie okresowo dochody z tej działalności mogą być i zapewne są niższe, przede wszystkim w okresie jesienno – zimowym, ale ich ogólna kwota w ciągu roku w chwili obecnej jest wyższa niż w dacie orzekania rozvodu. W rzeczonym okresie zmianie uległ stan majątkowy pozwanego. Z. I. jest bowiem właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym o znacznej wartości. Nieruchomość co prawda obciążona jest kredytem hipotecznym, a znaczna część środków na budowę budynku mieszkalnego położonego na działce będącej jego własnością pochodziła ze środków jego żony, nie zmienia to jednak faktu, iż jego majątek powiększył się. Pozwany jest ogólnie zdrowy, wprawdzie ma kłopoty ze (...), ale na chwilę obecną Z. I. nie wykazał, iż ograniczają one jego możliwości zarobkowe. Z. I. obecnie poza powódkami ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko. Pozwany nie może skutecznie żądać oddalenia powództwa ze względu na urodzenie mu się kolejnego dziecka. Nie ulega jednak wątpliwości, iż swoje dochody musi obecnie wydatkować w taki sposób, aby prawidłowo wywiązywać się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec powódek, ale jednocześnie, aby zabezpieczyć zwykłe potrzeby kolejnego dziecka oraz w taki sposób, aby zachować równą stopę życiową dzieci i jego własną.

Wszystko to przesądzało o uwzględnieniu powództwa, choć nie w takim zakresie, w jakim domagały się tego powódki. W ocenie Sądu bowiem Z. I. nie posiada takich możliwości płatniczych, które pozwalałyby na obciążenie go alimentami w kwocie 2000 zł miesięcznie.

Sąd wziął także pod uwagę, iż pozwany utrzymuje częste osobiste kontakty z młodszą córką K.. Dziewczynka bowiem przebywa u niego w każdy weekend oraz inne dni wolne od nauki, pozwany finansuje w większym stopniu jej potrzeby niż potrzeby starszej córki A.. Biorąc pod uwagę tę okoliczność oraz to, iż rodzice małoletnich żyją na podobnej stopie życiowej Sąd doszedł do przekonania, iż powinni w równym stopniu finansować potrzeby córek. Powódki są w takim wieku, iż udział matki nie może już polegać na jej osobistych staraniach o ich utrzymanie i wychowanie.

Na ocenę możliwości zarobkowych i majątkowych Z. I. nie miała wpływu okoliczność, iż spona zaciągnięte kredyty. Pozwany będąc osobą, na której ciąży obowiązek alimentacyjny winien wszelkie decyzje podejmować z uwzględnieniem tegoż obowiązku. Zadłużenie bankowe, a tym bardziej zadłużenie alimentacyjne, nie może bowiem ograniczać powódkom środków utrzymania należnym ich od ich ojca.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd doszedł do przekonania, iż w rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na Z. I.. Sąd uznał, iż pozwany winien łożyć na rzecz córek kwotę wyższą niż dotychczas, ale jednocześnie znacznie niższą niż domaga się strona powodowa. Jako taką Sąd przyjął kwotę 650 zł miesięcznie na rzecz A. I. (1) i 600 zł miesięcznie na rzecz K. I.. Podwyższona kwota alimentów jest kwotą, która pozwala na zabezpieczenie, zważywszy także na możliwości zarobkowe matki powódek, usprawiedliwionych potrzeb A. I. (1) i K. I., mieści się jednocześnie w granicach zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego.

Z wszystkich wyżej podniesionych względów, Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w części i dlatego też na podstawie art. 138 kro uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie III RC 539/14 i orzekł jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.